

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof ■ מקרא-key:	
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר		בבא קמא-המניח מימרא									
לג.	◇	!									אחר לית ליה אימתא דרביה, האי אית ליה אימתא דרביה.
לג.	◇										ומצא - פרט לממציא את עצמו
לג.	◇										מי שיצתה אבן מתחת ידו, והוציא הלה את ראשו וקיבלה - פטור יעקב:
לג.	◇										פטור מגלות וחייב בארבעה דברים.
לג.	◇										מאן דמתני לה אהא - כ"ש אקמייתא, ומאן דמתני לה אקמייתא, אבל אהא פטור לגמרי.
לג.	◇										פועלים שבאו לתבוע שכרן מבעל הבית, ונגחן שורו של בעל הבית, ונשכן כלבו של בעה"ב ומת - פטור
לג.	◇										רשאין פועלין לתבוע שכרן מבעל הבית.
לג.											ה"ד?
לג.											אי דשכיח במתא
לג.											מ"ט דאחרים?
לג.											אי דשכיח בבית
לג.											מ"ט דת"ק?
לג.	◇										לא צריכא, בגברא דשכיח ולא שכיח, וקרי אבבא ואמר להו אין
לג.	◇										אין - עול תא משמע
לג.	◇										אין - קום אדוכתך משמע.
לג.											תניא כמ"ד: אין - קום אדוכתך משמע
לג.	◇										פועל שנכנס לתבוע שכרו מבעה"ב, ונגחו שורו של בעה"ב או נשכו כלבו - פטור, אע"פ שנכנס ברשות
לג.											אמאי פטור?
לג.	◇										אלא לאו דקרי אבבא ואמר ליה אין, וש"מ: אין - קום אדוכתך משמע.
לג.	■										שני שווירין תמין שחבלו זה את זה - משלמין במותר חצי נזק
לג.	■										שניהן מועדין - משלמין במותר נזק שלם
לג.	■										אחד תם ואחד מועד, מועד בתם - משלם במותר נ"ש, תם במועד - משלם במותר חצי נזק.
לג.	■										וכן שני אנשים שחבלו זה בזה - משלמין במותר נזק שלם.
לג.	■										אדם במועד ומועד באדם - משלם במותר נזק שלם
לג.	■										אדם בתם ותם באדם, אדם בתם - משלם במותר נזק שלם, תם באדם - משלם במותר חצי נזק
לג.	■										אף תם שחבל באדם - משלם במותר נזק שלם.
לג.	◇										(שמות כ"א) כמשפט הזה יעשה לו - כמשפט שור בשור כך משפט שור באדם, מה שור בשור - תם משלם חצי נזק ומועד נזק שלם, אף שור באדם - תם משלם חצי נזק ומועד נזק שלם
לג.	◇										כמשפט הזה - כתחתון ולא כעליון
לג.											יכול משלם מן העלייה?
לג.	◇										ת"ל: יעשה לו, מגופו משלם, ואינו משלם מן העלייה.
לג.											ורבנן, זה למא ליל?
לג.	◇										לפטור מארבעה דברים.
לג.											ורבי עקיבא, לפטור מארבעה דברים מנא ליה?
לג.	◇										נפקא ליה (ויקרא כ"ד) מאיש כי יתן מום בעמיתו, איש בעמיתו, ולא שור בעמיתו.
לג.											ורבנן?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator										
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
										מאן דאמר
לג.	◇	!								[רבנן]
לג.	■									
לג.	ג	^								מתניתין מני?
לג.	◇	!								רבי עקיבא היא
לג.	◇	■	!	◆						דתניא: [רבי ישמעאל]
לג.	◇	■	!	◆						רבי עקיבא:
לג.		^								במאי קמפלגי?
לג.	◇	!	■	◆						רבי ישמעאל סבר:
לג.	◇	!	■	◆						ר' עקיבא סבר:
לג.		!								וקמפלגי בהאי קרא:
לג.	◇	!	■							[רבי ישמעאל סבר]
לג.	◇	!	■							ר' עקיבא סבר:
לג.		ז								מאי בינייהו?
לג.	◇	!								הקדישו ניזק איכא בינייהו.
לג.	◇	^								מכרו מזיק, לר' ישמעאל מהו? כיון דא"ר ישמעאל בעל חוב הוא וזווי הוא דמסיק ליה - מכור, או דלמא כיון דמשעבד ליה לניזק לאו כל כמיניה?
לג:	◇	!								א"ל: [רב נחמן]
לג:	◇	ז	■							והתניא:
לג:	◇	!								מכור חוזר וגובהו.
לג:		ז								וכי מאחר שחוזר וגובהו, למה מכור?
לג:	◇	!								לרידיא.
לג:	◇	ז								ש"מ: לוח ומוכר מטלטלין ב"ד גובין לו מהם?
לג:	◇	!								שאני התם, דכמאן דעשאו אפתיקי דמי.
לג:		ז	■							והאמר רבא:
לג:	◇	!								עבד מ"ט? משום דאית ליה קלא, האי נמי כיון דנגח קלא אית ליה, דתורא נגחנא קרו ליה.
לג:	◇		■							תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:
לג:		^								מכרו מאן?
לג:		!								אילימא מזיק
לג:		ז								מכרו אין מכור מני? ר"ע היא, דאמר: הוחלט השור, והקדישו מוקדש - אתאן לרבי ישמעאל, דאמר: יושם השור בב"ד
לג:		!								אלא ניזק
לג:		ז								מכרו אינו מכור מני? רבי ישמעאל, הקדישו מוקדש - אתאן לר"ע
לג:	◇	!								לעולם מזיק, ודברי הכל, מכרו אינו מכור - אפילו לרבי ישמעאל, דהא משעבדא ליה לניזק, הקדישו מוקדש - אפילו לר"ע, משום דר' אבהו
לג:		■	!							דא"ר אבהו:
לג:	◇	■								ת"ר:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator											א	ב
בבא קמא-המניח											מאן דאמר	מימרא
לג:	◊	■									מועד שהזיק, בין שעמד בדיון בין שלא עמד בדיון, מכרו - מכור, הקדישו - מוקדש, שחטו ונתנו במתנה - מה שעשה עשוי. קדמו בעלי חובות והגביהו, בין חב עד שלא הזיק בין הזיק עד שלא חב - מה שעשה עשוי, - לפי שאין משתלם אלא מן העלייה.	
לג:	<	◊	■							אמר מר:	מכרו מכור	
לג:		◊	■								לרדיא.	
לג:	<	◊	■								הקדישו מוקדש	
לג:		◊	■								משום דרבי אבהו.	
לג:	<	◊	■								שחטו ונתנו במתנה - מה שעשה עשוי.	
לג:		◊	ז								בשלמא נתנו במתנה מה שעשה עשוי - לרדיא, אלא שחטו, ליתי ולשתלם מבשריה	
לג:			ז	■					דתניא:	חי - אין לי אלא חי, שחטו מנין? ת"ל: ומכרו את השור, מ"מ	לא נצרכא אלא לפחת שחיטה.	
לג:		◊		!							זאת אומרת: המזיק שעבודו של חברו - פטור.	
לג:		◊						■	רב הונא בריה דרב יהושע:	פשיטא	מהו דתימא, התם הוא דא"ל: לא חסרתין ולא מידי, דא"ל: זיקא בעלמא הוא דשקלי מינך, אבל בעלמא ליחייב, קמ"ל.	
לג:							ז			הא נמי רבה אמרה	השורף שטרותיו של חברו - פטור	
לג:		◊					ז	■	דאמר רבה:	מהו דתימא, התם הוא דא"ל: ניירא בעלמא קלאי מינך, אבל היכא דחפר בה בורות שיחין ומערות ליחייב, קמ"ל, דהא הכא כמאן דחפר בה בורות שיחין ומערות דמי, וקאמר: מה שעשה עשוי.	קדמו בעלי חובות והגביהו, בין חב עד שלא הזיק בין הזיק עד שלא חב - לא עשה ולא כלום, לפי שאין משלם אלא מגופו.	
לג:	<	◊	■								בשלמא הזיק עד שלא חב - ניזקין קדמו, אבל חב עד שלא הזיק - ב"ח קדים ואפילו הזיק עד שלא חב - בעל חוב קדים, ש"מ: ב"ח מאוחר שקדם וגבה, מה שגבה לא גבה	